

NHÂN VẬT PHẬT GIÁO

Đức Phật là thầy dẫn đường bậc mô phạm đạo đức

Sự trải nghiệm trong suốt quá trình tu tập của biết bao nhiêu bậc hiền Thánh đã đi trước, để lại cho chúng ta những lời chỉ dạy rất bổ ích, chúng tôi xin chân thành trình bày ra đây bằng tất cả tấm lòng với trái tim yêu thương và hiểu biết.

>> Những giáo lý Phật giáo nên đọc

Sự sống của con người là luôn tìm kiếm hạnh phúc cho thể xác lẫn tinh thần, ai muốn tìm về cội nguồn của an lạc hạnh phúc thì phải tìm hiểu lại lịch sử, xem đức Phật là gì? Là ai? Chúng ta muốn học hỏi và bắt chước đi theo con đường giác ngộ, giải thoát, thì ta phải biết đức Phật là ai trước khi tin Phật. Tin như vậy là niềm tin chân chính vì có tìm hiểu, học hỏi và tu tập. Phật có phải là con người lịch sử, hay là một đấng thần linh thượng đế như người cổ xưa đã gán cho Ngài, hoặc Ngài là một nhân vật huyền thoại không có thật.

Phật là danh từ chung, nói cho đủ là Phật-đà, nói gọn lại là Phật. Phật là người giác ngộ, là người tỉnh thức, là người vì lợi ích tha nhân, vì sự sống của con người, giúp cho mọi người biết cách làm chủ bản thân, tin sâu nhân quả, tin chính mình chủ của bao điều họa phúc.

Trước khi thành Phật, Ngài là hoàng thái tử chuẩn bị kế thừa ngôi vua ở đất nước Ấn Độ. Ý thức được sự khổ đau của nhân loại vì bị sinh – già – bệnh – chết, Ngài chấp nhận từ bỏ cung vàng điện ngọc, vợ đẹp con ngoan, thần dân thiên hạ, để ra đi tìm cầu chân lý, giúp cho mọi người thoát khỏi sinh - già – bệnh – chết.

Sau 5 năm học và tu với hai vị đạo sư nổi tiếng thời bấy giờ. Ngài vẫn không hết được phiền muộn, khổ đau do tham – sân – si chi phối. Nghe nói lối tu khổ hạnh ép xác, hành hạ thân thể sẽ thành tựu đạo quả, nên Ngài kiên trì, bền bỉ thực hành liên tục sáu năm, cho đến khi thân thể chỉ còn lại da bọc xương, và cuối cùng Ngài ngất xỉu.

Nhờ một cô thôn nữ cúng dường bát sữa, Ngài tỉnh lại và tìm ra lối tu trung đạo, ăn uống vừa đủ để nuôi sống thân này, và dùng trí tuệ để phá tan vô minh phiền não. Cuối cùng, Ngài đã biết cách làm chủ bản thân, an nhiên, tự tại giải thoát, không còn bị mọi dục vọng trên cõi đời này làm lung lạc, và thành Phật.

Phật là người giác ngộ, là người tỉnh thức, là người vì lợi ích tha nhân, vì sự sống của con người, giúp cho mọi người biết cách làm chủ bản thân, tin sâu nhân quả, tin chính mình chủ của bao điều họa phúc. Ảnh minh họa
Phật là người giác ngộ, là người tỉnh thức, là người vì lợi ích tha nhân, vì sự sống của con người, giúp cho mọi người biết cách làm chủ bản thân, tin sâu nhân quả, tin chính mình chủ của bao điều họa phúc. Ảnh minh họa
Điểm đặc biệt ở đây là, Ngài là một con người bằng xương bằng thịt, giống như tất cả mọi người chúng ta. Ngài cũng được sinh ra từ bụng mẹ, lớn lên Ngài vẫn có vợ, có con như tất cả mọi người. Ngài là một con người đi tu, và cuối cùng thành Phật để cứu độ chúng sinh. Chúng ta cũng là con người, nếu ai chịu tu theo lời Ngài chỉ dạy, thì cũng sẽ thành Phật trong tương lai.

Trong các bản kinh Ngài thường nói rằng “Ta là Phật đã thành, chúng sinh là Phật sẽ thành”. Ai trong chúng ta đều có khả năng thành Phật như Ngài, bởi vì Phật là tánh biết sáng suốt ngay nơi thân mỗi người, chỉ vì chúng ta chẳng chịu thừa nhận, nên đời đời kiếp kiếp sống trong đau khổ, lầm mê. Phật là con người như tất cả mọi người, vẫn sống làm việc, phục vụ vì lợi ích chúng sinh, không tham lam, sân hận, si mê, dính mắc như người đời.

Thế cho nên, trong kinh Diệu Pháp Liên Hoa, Bồ-tát Thường Bất Khinh dù bị người mắng chửi, đánh đập, nhưng vẫn không buồn, không giận, không oán, không ghét, mà còn nói rằng “tôi không dám khinh các người, vì các người đều sẽ thành Phật”. Bồ-tát Thường Bất Khinh suốt cả cuộc đời chỉ làm một việc nhắc nhở mọi người đều có tính Phật sáng suốt.

Người Phật tử hãy nên nhớ, hạnh phúc trong cuộc sống đời người không thể kéo dài mãi mãi vì bản chất của nó là vô thường đổi thay.

Thất bại là mẹ của thành công với những người có ý chí và quyết tâm cao độ, chính sự thất bại đã dạy cho ta những bài học kinh nghiệm để làm mới lại chính mình.

Thực tế cho chúng ta thấy, đức Phật là người dám buông xả hết tất cả những gì thế gian mong muốn, để dẫn thân đóng góp, phục vụ, giúp đỡ, sẻ chia không biết mệt mỏi, nhằm chán bằng trái tim yêu thương, hiểu biết, giúp con người biết cách làm chủ bản thân, cùng nhau chia vui sẻ khổ bằng tình người trong cuộc sống.

Về khía cạnh tâm linh. Phật giúp cho ta nhận ra tính biết sáng suốt đang tiềm ẩn nơi mỗi người, nương nơi mắt thì thấy rõ ràng không lầm lẫn, thấy tức là biết, biết mà không dính mắc, không bị dòng đời cuốn trôi, vậy không phải Phật tính là gì? Tai - mũi - lưỡi - thân - ý cũng lại như thế, ai nhận ra và trở về sống với chân tâm của mình thì đời đời kiếp kiếp sẽ thoát khỏi kiếp sống trong đau khổ lầm mê.

Đức Phật là người dám buông xả hết tất cả những gì thế gian mong muốn, để dẫn thân đóng góp, phục vụ, giúp đỡ, sẻ chia không biết mệt mỏi, nhằm chán bằng trái tim yêu thương, hiểu biết, giúp con người biết cách làm chủ bản thân, cùng nhau chia vui sẻ khổ bằng tình người trong cuộc sống.

Đức Phật là người dám buông xả hết tất cả những gì thế gian mong muốn, để dẫn thân đóng góp, phục vụ, giúp đỡ, sẻ chia không biết mệt mỏi, nhằm chán bằng trái tim yêu thương, hiểu biết, giúp con người biết cách làm chủ bản thân, cùng nhau chia vui sẻ khổ bằng tình người trong cuộc sống.

Làm phước, bố thí, cúng dường, giúp đỡ, chia sẻ, niệm Phật, tụng kinh, thiền quán, hồi hướng công đức cho tất cả chúng sanh, đó là những tiêu chí đầu tiên Phật dạy chúng ta. Nhờ vào công đức của những việc làm trên, ta sẽ giảm bớt lòng tham, ích kỷ, nhỏ nhen, ti tiện.

Nhân quả tốt khi ta đã gieo, cho dù chúng ta không thấy kết quả ngay bây giờ, nhưng nó đang giúp chúng ta ngày càng sống tốt hơn. Những gì chúng ta đang thấy không phải thước đo chính xác của thực tại mà đó chỉ là ảo ảnh tạm thời trong dòng chảy của cuộc đời.

Thấy rõ sự sống của mình không thể tách rời nhau mà phải nương vào nhau, nên mọi người cần có trách nhiệm thương yêu, đùm bọc, giúp đỡ lẫn nhau bằng tình người trong cuộc sống với tinh thần chia vui, sót khổ.

Tụng kinh nhằm mục đích hiểu lời Phật dạy, để ta biết được điều này, nhằm chuyển hóa nỗi khổ, niềm đau thành an vui, hạnh phúc ngay trong giờ phút hiện tại.

Tụng kinh để thấm nhuần lời Phật dạy, có ích thiết thực trong việc hành trì, gội rửa thân tâm chúng ta ngày càng trong sạch hơn. Tụng kinh là cơ hội tốt nhất để ta học hỏi, tìm hiểu, tư duy, quán chiếu, soi xét lại chính mình. Nhờ thường xuyên nghiệm xét lời Phật dạy, chúng ta thấy biết rõ ràng chỗ si mê chấp ngã, làm tổn hại cho người và vật.

Chúng ta tụng kinh không phải để cầu nguyện, van xin Phật hay Bồ Tát giúp tai qua nạn khỏi, gia đình được hạnh phúc, làm ăn được khấm khá.

Mình tụng kinh để ba nghiệp thân-miệng-ý hằng thanh tịnh, nhờ thân ngồi ngay ngắn, miệng tụng lời Phật dạy, ý nhiếp tâm vào lời kinh, nhờ vậy ta cảm thấy bình yên, hạnh phúc ngay tại đây và bây giờ.

Niệm Phật giúp ta nhớ nghĩ chân chính, không nhớ nghĩ lăng xăng, có hại cho mình và người. Niệm Phật tức nhớ Phật. Tâm Phật được thanh tịnh, sáng suốt, thấy biết đúng như thật.

Niệm Phật là quá trình chuyển hóa ba nghiệp ác thành ba nghiệp thiện, có công năng dừng lắng được điều ác chưa sinh, không cho phát sinh, điều ác đã sinh, không cho tái phát. Niệm Phật để nhớ nghĩ việc làm tốt của Ngài để chúng ta cố gắng thực hành theo, nhằm soi sáng muôn loài vật.

Nhờ hiểu và quán chiếu lời Phật dạy, chúng ta biết cách buông xả mọi chấp trước do bám víu vào xác thân này, mà có cuộc sống bình yên, hạnh phúc, và cuối cùng là phát nguyện hồi hướng. Ảnh minh họa

Nhờ hiểu và quán chiếu lời Phật dạy, chúng ta biết cách buông xả mọi chấp trước do bám víu vào xác thân này, mà có cuộc sống bình yên, hạnh phúc, và cuối cùng là phát nguyện hồi hướng. Ảnh minh họa

Thiền quán để chúng ta thấy rõ sự sai biệt trong cuộc đời đều do con người tạo lấy, giàu nghèo, tốt xấu, nên hư, phải quấy, thành bại, được mất, hơn thua, thông minh, dốt nát, sống thọ, chết yếu đều có nguyên nhân sâu xa của nó. Người Phật tử chân chính ngoài việc học hỏi còn phải dùng thiền quán để soi sáng muôn loài vật.

Nhờ quán chiếu sâu xa lời Phật dạy, giúp chúng ta dễ dàng cảm thông và tha thứ, bao dung và độ lượng, giúp đỡ và sẻ chia, an ủi và nâng đỡ bằng trái tim yêu thương và hiểu biết, trong tinh thần đoàn kết hòa hợp với tấm lòng vô ngã, vị tha, không thấy ai là kẻ thù của mình, chỉ có người chưa thông cảm với nhau mà thôi.

Chúng ta không thể thay đổi những gì mình mong muốn, nếu không dám đổi mặt để tìm ra nguyên nhân mà tìm cách chuyển hóa các bế tắc cuộc đời. Quá khứ đã qua dù tốt hay xấu nó không phải là của mình vì ta đang sống trong giờ phút hiện tại bằng ý nghĩ, lời nói và hành động vì lợi ích nhân loại.

Nhờ hiểu và quán chiếu lời Phật dạy, chúng ta biết cách buông xả mọi chấp trước do bám víu vào xác thân này, mà có cuộc sống bình yên, hạnh phúc, và cuối cùng là phát nguyện hồi hướng.

Thích Đạt Ma Phổ Giác